

ТЪРГОВСКО ПРОМИШЛЕНА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.

Редакторъ — издатель: П. Д. Драгулевъ

Има три пати седмично
издание, четвъртък
и събота.

АБОНАМЕНТА БЪ:
Годишно 100 лв., 1/2-годи-
шно 50 лв., 3-месечно 35 лв.
Абонамента започват на
1-во число от мѣ-
сца. — Винаги прѣдплатя.

Цѣнитѣ за обявитѣ сѣ:
За 1 кв. сантиметър 11/2
лв., за 10 кв. см. 10 лв., за 100 кв. см. 100 лв.
Публикуване: бѣзплатно, рѣ-
шеніе, пълно и 10-дневно
копи по 100 лв. за 100
газетни на 1-во число от мѣ-
сца. — Винаги прѣдплатя.

СТРОИТЕЛНА ГРАДИВО основана
1912 г.
Капиталъ 30,000,000 л. — Резерви 3,020,000 лв.
Централа: София, ул. Лега № 2.
КЛОНОВЕ: Варна, Т. Пазарджикъ, Кюстендилъ.

1. Строителенъ отдѣлъ:
Приготвява всички планове, извършва всички
постройки, включително и отъ железобетонъ, и
приема ръководенето имъ.

2. Банковъ Отдѣлъ:
Ското на полици. Текущи сметки и ваучери. Аккре-
дитивни, срочни и безсрочни влогове. Кредитира
дребни прѣдприемачи строители.

3. Търговски отдѣлъ:
Търговия съ всички материали, прѣдмети строите-
ли. Експлоатация на гори, варинци, карьеры,
тухларници и пр.

4. Застрахователъ отдѣлъ:
Застраховка по животъ, пожаръ, транспортъ и зло-
полука. Отпуща ваучери, въ размиръ на застрахована-
та сума за постройка на жилища. 8—10

Телегр. адресъ: „Градиво“ Цетр. телефонъ № 1521.

LLOYD INTERNATIONAL
SOCIÉTÉ ANONYME
ZÜRICH (Suisse)

Maison de Banque, de Commerce, et de Transport.

МЕЖДУНАРОДЕНЪ ЛЛОЙДЪ
АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
ЦЮРИХЪ (Швейцария)

Къща за банкови, финансови, търгов-
ски и транспортни операции.

Приема продажба на български про-
изведения въ странство.

5—36

УМЪ СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЪ ТЪРГОВЦИ.

Архивния институтъ, който
издава всички съществующи
страната търговски друже-
ла е Българския Търговски
ювъ. Прѣдседателствува се и
ръководи отъ останалия меж-
живитѣ още ветеранъ по бан-
ното и търговско дѣло, по на-
ящемъ прѣдседателъ и на Со-
диската търговско-индустриал-
камера, г. Ст. Караджовъ.

Широкитѣ цѣли и тежкитѣ
ачи, които съюзъ си е възла-
да да изпълни, сѣ: да груп-
а и обедини всички търгов-
въ една единна създателна
прѣдприемчива компактна ко-
тинна сила хората отъ раз-
тъ разклонения на тоя браншъ
да ги направятъ способни да от-
яватъ правата си на всички
и по всички линии, кадето
хитѣ общи интереси биха
ли защитени — способна да
и общитѣ си морални и ма-
риални интереси отъ всички
вгледателство отъ всички опитъ
бждатъ тѣ нахвърлявани.

Съюзътъ на българскитѣ тър-
има своитѣ активъ. Той
кадетъ пълнокомъ конгреса, отъ
той, който бѣ свиканъ ми-
година е отъ важно не-
ко значение за българ-
рговия. Знаемъ, че на държавнитѣ и
и фактори насоката,

който трѣбва да се даде на бѣл-
гарската търговия — по всички
линии спазвана отъ многоброй-
нитѣ и всички наредби, и за-
повѣди на Дирекцията С. Г. О.
П. — не останала бѣзъ ефектъ. По-
едно по-едно тия рѣшения се
възприемаха и продължаватъ да
се въприематъ като добър и
въщъ оказателъ какво трѣбва да
се прави и по кои пѣтици да
се ятври за да не понаде тър-
говлята и да не се убива ико-
номически страната.

Конгреса най-силно въстана
противъ системата на „специал-
нитѣ разрѣшения за вносъ и из-
носъ“, съ които се създаваха
блага за единъ лица, а обществя-
ния за други, система, която,
помислѣдствено, компрометира и
самата дирекция съ злоупотре-
бленията, които се направиха отъ
пѣткои и сѣ и чиновници и тѣ
съзна пуждата частъ по-скоро да
и прѣмачне. Въстана той (кон-
греса) ерѣщу своеобразнитѣ нор-
мирани на печалбитѣ и „диз-
линтѣ формални изисквания“,
които търговска търговията;
ерѣщу „системата на нормирани
цѣни, на възрава и изземване,
която поурѣчи на промишлен-
ността и до спираше намали
производството — които се поста-
ви въ пълно противорѣчие съ
най-новитѣ народно-стопански

нужди и причини огромни за-
губи на страната; противъ за-
кона за търговията съ чужди
платежни ерѣдства, който обя-
вчаваше фаворизацията и до-
пустна да станатъ злоупотре-
бления съ ерѣрушителни послѣд-
ствия изобщо на редовната тър-
говия въ страната, именно фа-
воризацията съ платежнитѣ
ерѣдства на кооперации, цѣлата
за създаването на които бѣше
да се убие търговията; противъ
опита да се даде монополното
право за вносъ и износъ изключи-
телно на кооперациитѣ, дър-
жавнитѣ банки и др., които, ако
бѣше осъществени не можеше
да има други никакви послѣд-
ствия, освѣтъ пълното народно-
стопанско разстройство и да на-
несе цѣлъ икономически по-
ромъ на страната.

Тия послѣднитѣ рѣшения
бѣха напълно въприети отъ
правителството и закона за тър-
говията съ чужди платежни ерѣд-
ства, както и монополизацията на
вносната и износната тър-
говия се съгласуваха съобразно
съ икономическитѣ съображения и
мотиви отъ конгреса. Другитѣ
рѣшения, споменахме вече, по-
едно по-едно се усвояватъ отъ
правителството и въ тѣхъ и
духъ става прѣрѣждането на
крѣстъ разпрѣделения отъ Бо-
чевата и други дирекции и на-
радирикти българска търговия,
на които бѣ ерѣдено, „както ерѣ-
индустриалъ, да консултъ вѣл-
китѣ бѣди на България — да
се подложатъ на най-тежкитѣ
мѣки и страдания, на които ги
подложатъ отъ една страна вой-
ната; а отъ друга — безкрупно-
ния бюрократизмъ на разни чи-
новници, директори отъ рода на
Ст. Бочева и тѣхнитѣ явни и
тайни сътрудници и, като на на-
нагонъ на това, наседната у-
жасна корупция и кекаво доктри-
нерство, разрушителното вли-
ние на което за дълги години
се чувствуватъ отъ народа.

Българския Търговски Съюзъ,
на чело на безкористнитѣ си во-
дители, води упорита борба и, по-
изрѣтитъ си цѣли и задачи, днесъ
се намира на спасителния друмъ.
Всичката наша почета и уваже-
ние! Той, обаче, има да изпѣл-
ни други по-нови и еднакви важ-
ни цѣли и задачи, да про-
дѣлѣността си въ една по-
друга насока: крушението, което
прѣтърпѣ търговията трѣбва да
се поправи; аномалитѣ, които
не нормалнитѣ врѣмена не-
съхъ въ нея трѣбва да се прѣ-
махнатъ. Кризата отъ безпар-
ичието, отъ спаданията на цѣ-
нитѣ въ странство и отъ много
други фактори бошува. Пове-
титѣ дългъ на Българския
Търговски Съюзъ е да събере си-
литѣ си и съ всички добри об-
мислени, добри измѣрени мѣр-
ки, да запази търговията отъ
новъ крахъ, да я изведе, поне,
съ по-малко жертви на честитѣ
край. Важенъ и палищъ въ-
просъ днесъ за днесъ е: какво
да се направи за да се изтѣ-
съ по-малки загуби отъ бошу-
ващата криза. Той е въ прѣлка
възрасъ съ новитѣ досадки,
които има да се правятъ отъ
странство? Какъ е възможно да
се наложи едно общо въздръ-
жане отъ подобни доставки, ако
съзнанието и благоразумието на
много търговци не сѣ въ съ-
стояние да имъ го наложатъ?

Всѣки е увѣренъ, че ико-
на спасението ще бѣде вънабренъ
отъ единъ всеобщъ търговски
конгресъ, свиканъ отъ Съюза.
Нима нито единъ търговецъ да
се отнаже отъ да се отзове съ

участіето си въ такъвъ единъ
конгресъ, който би могѣлъ да
се явимае и съ други интере-
совани търговци, не разрѣше-
ни, въпроси: На първо мѣсто и
въпроса за ерѣбенията.

Като търкуватѣ на желани-
та на търговитѣ, ние поставяме
на дневенъ редъ прѣдъ Българ-
ския Търговски Съюзъ само тия
два въпроса. Той е длъженъ да
се отзове въ най-непродѣлчи-
телно прѣме какво мисли и какъ
може да направи.

Върб.

Търговията ни съ Турция.

Въ всѣко прѣме най-силни
непосрѣдственъ облитъ (тѣс) на
нашитѣ произведения е било
тържището на Турция. Той об-
литъ получи своето особено
значение за насъ въ послѣд-
нитѣ 1—2 години, когато поради
политическитѣ и исторически
облитъ, ние се лишихме окон-
чателно отъ облитъта си въ
другитѣ по-далечни чуждестран-
ни тържища. Единичното мѣсто,
кадето произведението ни —
хранитѣ ни, прѣдими, на тър-
мо и на брашно — наосѣдѣхъ
отиваха съ увѣреностъ за сигу-
рентъ плащениетъ, бѣше туреко-
то и особено цариградското
тържище. Тамъ се отпращаха
сѣтата ни; царевичата ни, боба-
тикъ, бѣмичка ни, ошесъ ни, браш-
ната ни, трицитѣ ни, гайтанитѣ
ни и др. и отъ тамъ се разпрѣ-
дѣлѣха въ Мала-Азия, за Тур-
ция и пр.

Изгодитѣ за страната ни не
бѣха само, че у насъ се поддър-
жаше една относително по-доб-
ра валута, но и защото, по са-
лата на икономическия законъ,
параванъ въ подобни случаи
въ формулата $do ut des$, ние се
снабдявахме съ ония произведе-
ния отъ Турция, които за насъ
бѣха и всѣкога сѣ били наедни-
ца потребъ, по отъ които ние
се лишихме, защото въ стра-
ната ни не се произвеждатъ, че
и отъ други страни не можемъ
да си ги доставимъ — нашата
вътрѣшна консумативна търго-
вия ги познава водъ името „тур-
ски стоки“ и съ облитъта на
нашитѣ произведения въ тур-
ското тържище доставяме си ги,
като сирѣмо Турция поне за-
назваме до извѣстна степенъ
паритета на паричния си курсъ;
кадето английската лира е по-
раствала 13 пѣти, долара — 19
пѣти и т. н., турската лира съ
българска валута при извѣрѣд-
ни случаи, не е пораствала по-
вече отъ 3 1/2 пѣти и при ре-
довния вносъ на български про-
изведения въ турското тържи-
ще, обикновено движела се е
между два и два и половина
пѣти по-скоро.

И така, ако по принципитѣ
на икономическата наука изнеса
на произведението на една стра-
на въ друга прѣдставява обо-
гатаване, прѣдставява доходъ
за страната, която изнася про-
изведението си и обратното: ако
деицата на една страна, която
изнася у себе си отъ вънъ сто-
ки, бина по-малкъ, колкото по-
ефтино се купятъ стоки, или
иначе казано: колкото ерѣ по-
малко пари се купятъ по-вече
стоки, то по тона правилно, по
тоя общъ принципъ трѣбва да
се произнесе, че турското тър-
жище за насъ прѣдставява тия
безвѣстни изгоди:

а) въ него ние изнасяме по-
размиръ много по-малко наши

произведения, отколкото отъ
тамъ изнасяме въ страната си и
нашето $do ut des$ е. Турция
еключа за нашия търговски ба-
лансъ съ плюсъ, а за Турция
съ минусъ; б) сирѣмо, Турция
нашата парична валута не е така
обезвѣстна като сирѣмо Англия,
Америка, Швейцария, Франция и
другитѣ държави, отъ кадето
само изнасяме стоки, а почти ни-
що не изнасяме и въ търго-
вия си балансъ никакви плю-
сове и минусе, а само минусъ пи-
шемъ съ постоинството обезвѣ-
ване на паричната ни: в) по от-
ношение на Турция въ вносътъ
си тамъ — по-добрѣ гледано — ние
изнасяме положението почти на
кредиторъ, което всѣкога е мно-
го по-благоприятно и по-изгод-
но, а по отношение държавитѣ,
отъ кадето изнасяме, да да вно-
семъ у себе си, ние изнасяме по-
ложението, изключително: на
кредиторъ, който постоинно се
угодна и постоинно длъженъ на
кредитора си.

Така по-е сравняваме ние по-
ложението си сирѣмо Турция и
нейното тържище, кадето из-
насяме произведението на стра-
ната си, отъ като е освободена
ти отъ политическото робство
и кадето е нашето днешно и
бждеще и за винаги най-близко
дѣло.

Но въ поводъ на нашата тър-
говия, кадето политикъ и особено по-
по-интересна на консуматива ни,
кадето сирѣмо турската лира, асп-
сувъ въ Цариградъ въ рапорту
си, който ние, и extenso публи-
куваме?

Его цитати:

„При всички тия външни ус-
ловия, както и при ония въ
България (наше се за прѣжитѣ
отъ страна на консуматива и
отъ централата на деицитѣ
б. п.), българскитѣ брашна мѣ-
но биха могли да намѣрятъ цѣ-
на въ турканиното тържище.“

На другъ мѣсто казано: „При
така водената политика за тър-
говията съ брашната въ Бѣл-
гария, за тѣхъ вратата въ Цар-
иградското тържище сѣ зат-
ворени — не ги пращатъ. Тукъ
ще дѣлѣтъ междани само Аме-
рика и Ромѣния, които знаятъ
какъ се води търговска полити-
ка отъ вънъ и отъ вътрѣ.“

И наметана, Цариградското
тържище за нашитѣ жита и
брашна е затворено, ако не до-
ри и за винаги. Потвърждава се
тона отъ фактитѣ, че наши екс-
портни стоки сѣ наосели, съ
разрѣшението на консуматива,
около 30 вагона брашна и то-
кова горѣ доду трини още прѣ-
ди мѣсець и по-вече прѣме. За
трицитѣ не се янае какво е ста-
нало; по брашната и до днесъ
еотѣтъ непродѣдени. И тѣхъ,
върѣваме, ние прѣдѣлѣтъ е. Кон-
сула въ по цѣнитѣ си сѣ не-
досѣжени за Цариградъ тържище,
а да се продаватъ по цѣнитѣ, въ-
руху които се прѣдѣлѣтъ брашна-
та отъ консуматива на американ-
ци и ромѣнии и немци — на-
шитѣ експортери трѣбва да изгу-
бятъ цѣлото си състояние и да се-
ташатъ дългитѣ прѣдъ кредито-
ритѣ си. Брашната ще трѣбва
или да се прѣекспортиратъ въ
България, поетѣдствено отъ ко-
то ще бѣде пакъ загуба, или да
се експортиратъ въ друга
жава съ ерѣбидъ се по-
не консулата цѣна. За
е възможно и тона да
рани. Не въкъждъ въ е
цѣнитѣ на хранитѣ ерѣ
нигадъ за тѣхъ назаде
намѣрѣтъ да се прода-
консулата си цѣна.

При условията, при

